

Sygn. akt I C 651/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Gajewska
Protokolant:	sekretarka Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2019 r. w Piszcu

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. we W.

przeciwko N. L.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego N. L. na rzecz powoda (...) Bank S.A. we W. kwotę 380,69 zł (trzysta osiemdziesiąt złotych 69/100) wraz z odsetkami karnymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dnia 05.06.2018r. do dnia zapłaty .

II. Zasądza od pozwanego N. L. na rzecz powoda (...) Bank S.A. we W. kwotę 24,52 zł (dwadzieścia cztery złote 52/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 06.06.2018r. do dnia zapłaty .

III. Zasądza od pozwanego N. L. na rzecz powoda (...) Bank S.A. we W. kwotę 106,72 zł (sto sześć złotych 72/100).

IV. Zasądza od pozwanego N. L. na rzecz powoda (...) Bank S.A. we W. kwotę 47 zł (czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 651/18 upr

UZASADNIENIE

(...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. w dniu 6 czerwca 2018 roku wytoczyła powództwo przeciwko N. L. o zapłatę:

- kwoty 24,52 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

- kwoty 380,69 złotych wraz z umownymi odsetkami karnymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym, ale nie wyższymi od wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od dnia 5 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty,

- kwoty 106,72 złotych bez odsetek.

Nadto powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 7 stycznia 2015 roku strony zawarły umowę kredytu numer (...). Pozwany zobowiązał się do spłaty kredytu w miesięcznych ratach. Ostateczny termin spłaty upłynął 7 lipca 2017 roku i całe roszczenie stało się wymagalne. Powódka przez okres kilku miesięcy poprzedzających wytoczenie powództwa, wielokrotnie podejmowała próby zmierzające do polubownego rozwiązania sporu, jednak pozwany do dnia dzisiejszego nie uregulował całego zobowiązania wynikającego z przedmiotowej umowy.

Powódka wskazała, że na należność dochodzoną pozwem składa się:

- kwota 380,69 złotych – tytułem niespłaconego kapitału,
- kwota 24,52 złotych – tytułem skapitalizowanych odsetek karnych naliczonych od sześciu niespłaconych, wymagalnych rat kredytu do dnia sporządzenia pozwu, to jest do dnia 4 czerwca 2018 roku,
- kwota 106,72 złotych – tytułem kosztów monitów i upomnień.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 12 czerwca 2018 roku wydanym w niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

W przepisany terminie sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty wniósł pozwany N. L., zaskarżając go w całości i domagając się oddalenia powództwa. Ponadto pozwany wniósł o zasądzenie od powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany podniósł zarzut: nieistnienia roszczenia zarówno co do zasady jak i wysokości, nieudowodnienia należycie roszczenia i jego wymagalności, nieudowodnienia legitymacji czynnej i biernej stron. Zaprzeczył, że z tytułu przedmiotowej umowy otrzymał jakiegokolwiek środki.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 7 stycznia 2015 roku pomiędzy (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W., a N. L. została zawarta umowa kredytu na zakup towarów i usług numer (...). Umowa ta została zawarta przy udziale pośrednika - (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., a jej przedmiotem był S. G. (...).

W ramach powyższej umowy N. L. przyznany został kredyt w kwocie 1 903,73 złotych. N. L. zobowiązał się do spłaty kredytu w 30 miesięcznych ratach w kwocie po 63,46 złotych, przy czym ostatnia rata korygująca w kwocie 63,39 złotych, płatnych do 7-ego dnia każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, począwszy od lutego 2015 roku. Spłata ostatniej raty kredytu miała nastąpić 7 lipca 2017 roku.

(dowód: umowa kredytu k. 22-23)

Do 13 grudnia 2016 roku N. L. spłacał kredyt otrzymany z tytułu umowy kredytu na zakup towarów i usług numer (...) z dnia 7 stycznia 2015 roku. Do spłaty pozostało sześć ostatnich rat w łącznej kwocie 380,69 złotych. Termin płatności ostatniej niezapłaconej raty upłynął w dniu 7 lipca 2017 roku.

Skapitalizowane odsetki karne, naliczone od dnia wymagalności każdej z sześciu niespłaconych rat kredytu do dnia sporządzenia pozwu w niniejszej sprawie, to jest do dnia 4 czerwca 2018 roku, wynoszą łącznie 24,52 złotych.

W związku z zaprzestaniem spłaty kredytu przez N. L., w okresie od 15 lutego 2017 roku do 21 maja 2018 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. poniosła koszt monitów i upomnień w łącznej wysokości 106,72 złotych.

(dowód: zestawienie wpłat k. 20v; wykaz kosztów monitów i upomnień k. 20-20v; tabela opłat dla kredytów gotówkowych i konsolidacyjnych (...) Bank S.A. k. 24; wykaz odsetek karnych k. 20)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 69 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Do umowy kredytu, pomimo uregulowania tej instytucji w odrębnej ustawie, zastosowanie znajdują przepisy części ogólnej Kodeksu cywilnego, w tym art. 60 k.c. Zgodnie z treścią powołanego przepisu z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej.

Z definicji kredytu można wysnuć wniosek, iż umowa ma charakter dwustronnie zobowiązujący, gdyż kredytodawca zobowiązany jest do udzielenia kredytu, a później uprawniony jest do otrzymania spłaty, natomiast kredytobiorca ma uprawnienie do otrzymania przedmiotu kredytu i obowiązany jest do późniejszej spłaty.

Przedłożony przez powódkę oryginał umowy (k. 22-23) dowodzi jednoznacznie, iż 7 stycznia 2015 roku pomiędzy stronami niniejszego procesu zawarta została za pośrednictwem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowa kredytu na zakup towarów i usług numer (...), której przedmiotem był S. G. (...), na podstawie której to umowy powódka oddała do dyspozycji pozwanego kwotę 1 903,73 złotych.

Jak wynika z przedłożonego przez powódkę zestawienia wpłat (k. 20v), pozwany przystąpił do realizacji zobowiązań ciążących na nim z tytułu przedmiotowej umowy, tj. początkowo regulował wymagane raty kredytu. Logiczny zatem i zgodny z doświadczeniem życiowym jest wniosek, że pozwany otrzymał wskazany w umowie przedmiot kredytu. Nie sposób bowiem uznać, że pozwany dokonywał ratalnego zwrotu środków pieniężnych, których nigdy nie otrzymał do dyspozycji. Niewiarygodne są także twierdzenia pozwanego, który podnosił, że brak jest jakichkolwiek dowodów potwierdzających, że otrzymał od strony powodowej jakieś środki pieniężne. Na wezwanie Sądu o przedłożenie wyciągu z konta pozwanego za okres od dnia 01.01.2015r. do dnia 31.12.2016r. pozwany odpowiedział jedynie, że nie ma już dostępu do tegoż konta, nie podając przyczyn takiej sytuacji.

Ze wspomnianego wyżej zestawienia wpłat jasno i wyraźnie wynikają terminy i wysokości dokonanych przez pozwanego wpłat, a także kwota pozostała do spłaty. Pozwany nie spłacił sześciu ostatnich rat w łącznej kwocie 380,69 złotych. Zgodnie z umową kredytu, termin płatności ostatniej raty upłynął w dniu 7 lipca 2017 roku. Zatem na dzień wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie, całe zobowiązanie pozwanego było już wymagalne, co czyniło zbędnym wypowiedzenie umowy. Poza tym, przedmiotowa umowa nie zawiera nigdzie zapisu, który dochodzenie wynikającego z niej roszczenia uzależniałoby od uprzedniego wypowiedzenia umowy.

W myśl pkt III. ppkt 1. przedmiotowej umowy kredytu, niespłacenie raty kredytu w ustalonym terminie powoduje powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego pobierane są odsetki karne w wysokości odsetek maksymalnych obowiązujących w dniu naliczania odsetek karnych. Skapitalizowana kwota odsetek karnych naliczonych od dnia wymagalności każdej z sześciu niespłaconych przez pozwanego rat kredytu do dnia sporządzenia pozwu w niniejszej sprawie, to jest do dnia 4 czerwca 2018 roku, wynosi łącznie 24,52 złotych.

Stosownie do pkt III. ppkt 1. przedmiotowej umowy, w przypadku wystąpienia zadłużenia przeterminowanego, Bank może podejmować czynności windykacyjne wskazane w Tabeli Opłat. Kredytobiorca może być obciążany opłatami za czynności windykacyjne przeprowadzane z następującą częstotliwością: wysłanie wezwania do zapłaty lub prośby o dopłatę (listem zwykłym), wysłanie wezwania do zapłaty (listem poleconym) – nie częściej niż raz na 10 dni, telefoniczne wezwanie do zapłaty – nie częściej niż raz na 5 dni, działania windykacyjne zewnętrznej firmy windykacyjnej – nie częściej niż raz na 14 dni.

Mając na uwadze powyższe, a także przedłożoną przez stronę powodową Tabelę opłat windykacyjnych z tytułu zadłużenia przeterminowego (k. 24), wezwanie do zapłaty (k. 58) oraz wykaz kosztów monitów i upomnień (k. 20-20v), stwierdzić należy, że dochodzenie przez powódkę zapłaty kwoty 106,72 złotych tytułem zwrotu kosztów monitów i upomnień, jest również w pełni zasadne.

Zważywszy na powyższe nie budzi wątpliwości Sądu, iż powódka wykazała istnienie zobowiązania, jego wysokość oraz legitymację czynną i bierną stron niniejszego procesu. Wysokość zobowiązania pozwanego została należycie przez powódkę udokumentowana, natomiast strona przeciwna nie przedstawiła dowodów kwestionujących wyliczenia (...) Bank S.A., a zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Przedmiotowa umowa nie została zawarta pod presją przewagi powodowej spółki prowadzącej działalność gospodarczą polegającą na udzielaniu kredytów. Pozwany miał możliwość wyboru instytucji finansowej, u której chce zaciągnąć zobowiązanie. Zawarł przedmiotową umowę w ramach swobody kontraktowej. Znał treść swojego zobowiązania, w szczególności jego wysokość, wysokość poszczególnych rat kredytu i terminy ich spłaty; otrzymał egzemplarz umowy; mógł i powinien był szczegółowo zapoznać się z treścią umowy; mimo uprawnienia, nie odstąpił od umowy.

Reasumując, Sąd uznał, że przedłożone przez stronę powodową dokumenty nie budzą wątpliwości i dowodzą istnienia przedmiotowego zadłużenia, zaś ich prawdziwość i wiarygodność nie została podważona przez stronę pozwaną.

W konsekwencji Sąd na podstawie powołanych wyżej przepisów, zapisów umowy kredytu z dnia 7 stycznia 2015 roku oraz art. 481 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powódki:

- kwotę 380,69 złotych wraz z odsetkami karnymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym, liczonymi od dnia 5 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty,
- kwotę 24,52 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu, to jest od 6 czerwca 2018 roku, do dnia zapłaty,
- oraz kwotę 106,72 złotych.

Mając na uwadze wynik procesu Sąd, w oparciu o przepisy art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 47,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 30,00 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu oraz kwotę 17,00 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej uiszczanej od udzielonego pełnomocnictwa.